

Kolozsvár, 2019. április 29. - **A Bákó megyei Dormánfalva (Darmanesti) önkormányzata román katonasírok parcelláját hozta létre a Székelyföld keleti határán fekvő, elnéptelenedett Úzvölgye település magyar katonai temetőjében anélkül, hogy engedélyt kért volna a temetőt fenntartó és gondozó Csíkszentmárton önkormányzatától**

- számolt be hétfőn a Székelyhon.ro portál.

A portál tájékoztatása szerint a Kárpátok keleti oldalán levő önkormányzat május 17-én készül felavatni az első és második világháborúban elesett román katonák emlékhelyét a magyar katonatemetőben. Az előkészületek részeként 52 betonkeresztet és egy szintén betonból öntött, nagyméretű ortodox keresztet állítottak a temetőben. A portál közlése szerint a katonatemető olyan területen fekszik, melyet mind a csíkszentmártoni, mind pedig a dormánfalvi önkormányzat magáénak tekint. A moldvai település önkormányzata márciusban hozott határozatot a terület átminősítéséről, és - amint közölte - a "nemzetközi katonatemető" román parcellájának a létesítéséhez a román Védelmi Minisztérium jóváhagyását is megszerezte. Csíkszentmárton önkormányzata a határozat visszavonására szólította fel Dormánfalvát, és pert helyezett kilátásba.

Gergely András, Csíkszentmárton polgármestere az MTI-nek adott nyilatkozatában önkényesnek, kegyeletsértőnek, és hatalomfitogtatónak tartotta a dormánfalviak temetőfoglalását. Elmondta: az úzvölgyi katonatemető az általa vezetett község leltárában szerepel, a település vagyonát pedig legutóbb 2010-ben erősítette meg a román kormány egy kormányhatározattal. Hozzátette: a temetőt az 1916-os román betörés, majd a románokat kiszorító csatákban elesett osztrák-magyar katonák számára létesítették 1917-ben. Hozzátette: az itt eltemetett katonák többsége a miskolci 10-es gyalogezredhez tartozott, és legtöbbször magyar volt.

A polgármester azt is hozzátette: a temetőt az elmúlt években az önkormányzat forrásaiból, a magyar Honvédelmi Minisztérium és magánszemélyek adományaiból újítták fel. A bekerített, székelykapuval ellátott emlékhelyen mintegy hatszáz fakeresztet állítottak, melyekre felkerültek az Úz folyó völgyében vívott csatákban elesett magyar katonák nevei. Hozzátette: a felújítás még nem fejeződött be, további két sor fakereszt felállítását tervezték. A román katonáknak állított betonkeresztek egy részét a temető sétányára, másik részét a magyar katonák még meg nem jelölt sírjaira állították. Úgy vélte: Dormánfalva önkormányzata úgy járt el, mint a kakukk, mely más madár fészkébe tojja a tojását. Gergely András az úzvölgyi csatákban elesett román katonákra nézve is sértőnek találta, hogy nem ott létesítettek számukra emlékhelyet, ahol ténylegesen nyugszanak.

"Ez lopás, kegyeletsértés és hatalomfitogtatás. Ha megkeresnek bennünket, hogy az itt elesett román katonáknak is emléket szeretnének állítani, lehetett volna találni valamilyen megoldást. Itt azonban nem az volt a lényeg, hogy méltó helyük legyen a román katonáknak, hanem az, hogy belerúgjanak a magyarokba, hogy meggyalázzanak egy számunkra szent kegyeleti helyet" - nyilatkozta a polgármester.

A Kárpátok gerincétől keletre, Moldva felé folyó Úz völgyében mind az első, mind pedig a második világháborúban véres csatákat vívott a magyar hadsereg az orosz, illetve szovjet erőkkal támogatott román hadsereggel. Az úzvölgyi katonatemető Hargita megye legnagyobb és legjelentősebb első világháborús emlékhelye. A temetőben 1994-ben második világháborús emlékművet is állítottak, melynél évről-évre augusztus 26-án tartanak nagyszabású megemlékezést.

Írta: Adminisztrátor

2019. április 29. hétfő -

Úzvölgye közigazgatásilag a 33 kilométerre fekvő Csíkszentmártonhoz tartozik, de a 25 kilométerre fekvő Dormánfalvához esik közelebb. A településről 2017-ben költözött el az utolsó lakos. A Székelyföld peremvidékén fekvő települések számára állandó gondot okoz, hogy a romániai megyék 1968-as kialakításakor a román kommunista hatóságok a megyehatárokat nem a Trianon előtti román-magyar államhatáron, hanem attól nyugatra húzták meg. A megyehatárok 1968-as kijelöléséből 1989 után megannyi tulajdonvita keletkezett a székelyföldi és moldvai települések között.